

Convenție

privind transporturile internaționale feroviare (COTIF)

din 9 mai 1980, semnată la Berna

*Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 538bis din
01/09/2001*

TITLUL I

Prevederi generale

ARTICOLUL 1

Organizația Interguvernamentală

§ 1 Părțile la prezenta Convenție constituie, în calitate de state membre, Organizația Interguvernamentală pentru Transporturile Internaționale Feroviare (OTIF), denumită în continuare "Organizație".

§ 2 Sediul Organizației este la Berna. Adunarea generală poate hotărî schimbarea sediului într-un alt loc situat în unul din statele membre.

§ 3 Organizația are personalitate juridică. Ea are îndeosebi capacitatea de a contracta, de a achiziționa și de a înstrăina bunuri imobile și mobile, precum și de a acționa în justiție.

§ 4 Organizația, membrii personalului său, experții la care ea face apel și reprezentanții statelor membre se bucură de privilegiile și de imunitățile necesare pentru îndeplinirea misiunii lor, în condițiile definite în Protocolul privind privilegiile și imunitățile Organizației, anexat la Convenție.

§ 5 Relațiile dintre Organizație și statul în care aceasta își are sediul sunt reglementate printr-un Acord privind sediul Organizației.

§ 6 Limbile de lucru ale Organizației sunt franceza, germana și engleza. Adunarea generală poate introduce și alte limbi de lucru.

ARTICOLUL 2

Scopul Organizației

§ 1 Scopul Organizației este de a promova, de a îmbunătăți și de a facilita, din toate punctele de vedere, traficul internațional feroviar, în principal prin:

a) stabilirea de regimuri de drept uniform în următoarele domenii juridice:

1. contractul privind transportul internațional de călători și mărfuri în traficul internațional feroviar direct, inclusiv transporturile complementare cu alte mijloace de transport care fac obiectul unui singur contract;

2. contractul privind utilizarea unor vehicule ca mijloc de transport în traficul internațional feroviar;

3. contractul privind utilizarea infrastructurii în traficul internațional feroviar;

4. transportul de mărfuri periculoase în traficul internațional feroviar;

b) contribuirea la eliminarea, într-un termen cât mai scurt, ținând seama de interesele publice specifice, a dificultăților la punctele de trecere a frontierei în traficul internațional feroviar, în măsura în care cauzele acestor dificultăți țin de competența statelor;

c) contribuirea la interoperabilitatea și la armonizarea tehnică în sectorul feroviar prin validarea unor norme tehnice și adoptarea unor prescripții tehnice uniforme;

d) stabilirea unei proceduri uniforme pentru admiterea tehnică a materialului feroviar destinat utilizării în traficul internațional;

e) urmărirea aplicării tuturor regulilor și a recomandărilor stabilite în cadrul Organizației;

f) dezvoltarea regimurilor de drept uniform, a regulilor și procedurilor la care s-a făcut referire la litera a) până la e), ținând seama de evoluția juridică, economică și tehnică.

§ 2 Organizația poate:

a) în cadrul obiectivelor menționate la § 1, să elaboreze alte regimuri de drept uniform;

b) să constituie un cadru în care statele membre să poată elabora alte convenții internaționale având drept scop promovarea, îmbunătățirea și facilitarea traficului internațional feroviar.

ARTICOLUL 3

Cooperarea internațională

§ 1 Statele membre se angajează, în principiu, să-și concentreze, în cadrul Organizației, cooperarea internațională din domeniul feroviar, în măsura în care există o coerență cu sarcinile care îi sunt atribuite în conformitate cu Articolele 2 și 4. Pentru realizarea acestui obiectiv, statele membre vor lua toate măsurile necesare și utile în scopul adaptării convențiilor și acordurilor internaționale multilaterale în vigoare la care sunt parte contractantă, în măsura în care aceste convenții și acorduri privesc cooperarea internațională în domeniul feroviar și transferă altor organizații interguvernamentale sau neguvernamentale competențe care coincid cu sarcinile atribuite Organizației.

§ 2 Obligațiile care rezultă din § 1 pentru statele membre, care sunt în același timp Membre ale Comunităților Europene sau state părți la Acordul privind Spațiul Economic European, nu prevalează asupra obligațiilor pe care le au aceste state în calitatea lor de Membre ale Comunităților Europene sau de state părți la Acordul privind Spațiul Economic European.

ARTICOLUL 4

Preluarea și transferul de atribuții

§ 1 Prin hotărârea Adunării generale, Organizația este autorizată să preia, în cadrul obiectivelor definite la Articolul 2, atribuțiile, resursele și obligațiile care ar urma să-i fie transferate de către alte organizații interguvernamentale în baza acordurilor încheiate cu aceste organizații.

§ 2 Prin hotărârea Adunării generale, Organizația poate să transfere altor organizații interguvernamentale atribuții, resurse și obligații în baza acordurilor încheiate cu aceste organizații.

§ 3 Organizația poate să preia, cu aprobarea Comitetului administrativ, unele funcții administrative care au legătură cu obiectivele sale și care îi sunt încredințate de un stat membru. Cheltuielile Organizației aferente acestor funcții revin în sarcina statului membru respectiv.

ARTICOLUL 5

Obligații specifice ale statelor membre

§ 1 Statele membre convin să adopte toate măsurile corespunzătoare în scopul facilitării și accelerării traficului internațional feroviar. În acest scop, fiecare stat membru se angajează, pe cât posibil:

- a) să elimine orice procedură inutilă,
- b) să simplifice și să standardizeze formalitățile deja impuse,
- c) să simplifice controalele la frontieră.

§ 2 În scopul facilitării și îmbunătățirii traficului internațional feroviar, statele membre convin să-și aducă contribuția în scopul realizării unui grad cât mai mare posibil de uniformitate a regulamentelor, standardelor, procedurilor și metodelor de organizare referitoare la vehiculele feroviare, personalul feroviar, infrastructura feroviară și serviciile auxiliare.

§ 3 Statele membre convin să faciliteze încheierea de acorduri între gestionarii de infrastructură având drept scop optimizarea traficului internațional feroviar.

ARTICOLUL 6

Reguli uniforme

§ 1 Traficul internațional feroviar și admiterea materialului feroviar pentru a fi utilizat în traficul internațional, în măsura în care nu s-au făcut declarații sau nu s-au formulat rezerve în conformitate cu Articolul 42 § 1, prima frază, sunt reglementate de:

- a) "Regulile uniforme privind Contractul de Transport Internațional Feroviar de Călători (CIV)", care constituie Apendice A la Convenție,
- b) "Regulile uniforme privind Contractul de Transport Internațional Feroviar de Marfă (CIM)", care constituie Apendice B la Convenție,
- c) "Regulamentul privind Transportul Internațional Feroviar de Mărfuri Periculoase (RID)", care constituie Apendice C la Convenție,
- d) "Regulile uniforme privind Contractele de Utilizare a Vehiculelor în Traficul Internațional Feroviar (CUV)", care constituie Apendice D la Convenție,
- e) "Regulile uniforme privind Contractul de Utilizare a Infrastructurii în Traficul Internațional Feroviar (CUI)", care constituie Apendice E la Convenție,
- f) "Regulile uniforme privind Validarea Normelor Tehnice și Adoptarea Prescripțiilor Tehnice Uniforme aplicabile Materialului Feroviar destinat utilizării în Trafic Internațional (APTU)", care constituie Apendice F la Convenție,
- g) "Regulile uniforme privind Admiterea Tehnică a Materialului Feroviar utilizat în Trafic Internațional (ATMF)", care constituie Apendice G la Convenție,

h) alte regimuri de drept uniform elaborate de Organizație în baza Articolului 2 § 2, litera a), care constituie de asemenea Apendice la Convenție.

§ 2 Regulile uniforme, Regulamentul și regimurile menționate la § 1, inclusiv Anexele acestora, constituie parte integrantă la Convenție.

ARTICOLUL 7

Definirea expresiei "Convenție"

În prevederile următoare, expresia "Convenție" acoperă Convenția propriu-zisă, Protocolul la care s-a făcut referire în Articolul 1 § 4 și Apendicele la care s-a făcut referire în Articolul 6, inclusiv Anexele acestora.

TITLUL II

Prevederi comune

ARTICOLUL 8

Legislația națională

§ 1 La interpretarea și aplicarea Convenției se va ține seama de caracterul său de drept internațional și de necesitatea promovării uniformității.

§ 2 În lipsa unor prevederi în Convenție, se aplică legislația națională.

§ 3 "Legislație națională" înseamnă legislația statului în care persoanele în drept își exercită drepturile, inclusiv regulile referitoare la conflictele de legi.

ARTICOLUL 9

Unitatea de cont

§ 1 Unitatea de cont la care s-a făcut referire în Apendice reprezintă Dreptul de tragere special așa cum este definit de Fondul Monetar Internațional.

§ 2 Valoarea în Drept de tragere special a monedei naționale a unui stat membru care este și Membru al Fondului Monetar Internațional se calculează în conformitate cu metoda aplicată de Fondul Monetar Internațional pentru propriile operațiuni și tranzacții.

§ 3 Valoarea în Drept de tragere special a monedei naționale a unui stat membru care nu este Membru al Fondului Monetar Internațional se calculează după metoda stabilită de statul respectiv. Acest calcul trebuie să exprime, în monedă națională, o valoare reală cât mai apropiată posibil de valoarea care ar rezulta prin aplicarea § 2.

§ 4 Pentru un stat membru care nu este Membru al Fondului Monetar Internațional și a cărui legislație nu permite aplicarea § 2 sau § 3 mai sus menționate, unitatea de cont la care s-a făcut referire în Apendice se consideră ca fiind egală cu trei franci aur. Francul aur este definit prin 10/31 la un gram de aur cu un titlu de aliaj de 0,900. Transformarea francului aur trebuie să exprime în moneda națională o valoare reală cât mai apropiată posibil de cea care ar rezulta prin aplicarea § 2.

§ 5 În termen de trei luni de la intrarea în vigoare a Convenției și de fiecare dată când se produce o schimbare a metodei lor de calcul sau a valorii monedei lor naționale, în raport cu unitatea de cont, statele vor comunica secretarului general metoda lor de calcul în conformitate cu § 3, sau rezultatele conversiei în conformitate cu § 4. Acesta din urmă va notifica celelalte state membre asupra acestor informații.

§ 6 O sumă exprimată în unități de cont este transformată în moneda națională a statului unde își are sediul tribunalul sesizat. Conversia se efectuează la valoarea pe care moneda corespunzătoare o are la data când s-a pronunțat decizia judecătorească sau la o dată convenită de părți.

ARTICOLUL 10

Prevederi suplimentare

§ 1 Două sau mai multe state membre sau doi sau mai mulți transportatori pot conveni asupra unor prevederi suplimentare în vederea punerii în aplicare a Regulilor uniforme CIV și a Regulilor uniforme CIM; fără să poată însă deroga de la aceste Reguli uniforme.

§ 2 Prevederile suplimentare la care s-a făcut referire la § 1 vor intra în vigoare și vor fi publicate în maniera cerută de legile și prescripțiile fiecărui stat. Prevederile suplimentare ale statelor și intrarea lor în vigoare sunt comunicate secretarului general. Acesta va notifica statele membre asupra acestor informații.

ARTICOLUL 11

Cauțiunea judiciară

Cauțiunea pentru garantarea plății cheltuielilor nu poate fi impusă în cazul acțiunii judiciare bazate pe Regulile uniforme CIV, Regulile uniforme CIM, Regulile uniforme CUV sau Regulile uniforme CUI.

ARTICOLUL 12

Executarea sentințelor. Aplicarea sechestrelor

§ 1 Atunci când sentințele pronunțate de instanța competentă, în temeiul prevederilor Convenției, în urma procesului sau în lipsă, au devenit executorii, în conformitate cu legile aplicate de instanța în cauză, ele căpătând forță executorie în fiecare din celelalte state membre, după îndeplinirea formalităților cerute de statul în care trebuie să aibă loc executarea. Revizuirea de fond a cazului nu este admisă. Aceste prevederi se aplică și în cazul soluționărilor judiciare.

§ 2 Prevederile de la § 1 nu se vor aplica sentințelor care au forță executorie provizorie, nici obligațiilor la plata despăgubirilor care vor fi pronunțate împotriva unui reclamant ca urmare a respingerii acțiunii sale în justiție.

§ 3 Creanțele izvorâte ca urmare a unui transport supus Regulilor uniforme CIV sau Regulilor uniforme CIM, datorate unui operator de transport de către un alt operator de transport care nu intră în jurisdicția aceluiași stat membru, nu pot fi executate decât pe baza unei sentințe pronunțate de organul jurisdicțional al statului membru care are jurisdicție asupra operatorului titular al creanțelor de executat.

§ 4 Creanțele izvorâte dintr-un contract supus Regulilor uniforme CUV sau Regulilor uniforme CUI nu pot fi executate decât pe baza unei sentințe pronunțate de organul jurisdicțional al statului membru care are jurisdicție asupra operatorului titular al creanțelor de executat.

§ 5 Vehiculele feroviare nu pot fi sechestrate, pe un alt teritoriu decât cel al statului membru în care își are sediul social deținătorul acestora, decât pe baza unei sentințe pronunțate de organul jurisdicțional al acestui stat. Termenul "deținător" desemnează cel care exploatează din punct de vedere economic, de o manieră durabilă, un vehicul feroviar ca mijloc de transport, fie că este proprietarul acestuia fie că are dreptul de a dispune de acesta.

TITLUL III

Structura și funcționarea

ARTICOLUL 13

Organele

§ 1 Funcționarea Organizației este asigurată de următoarele organe:

- a) Adunarea generală,
- b) Comitetul administrativ,
- c) Comisia de revizuire,
- d) Comisia de experți pentru transportul mărfurilor periculoase (Comisia de experți RID),
- e) Comisia de facilități feroviare,
- f) Comisia de experți tehnici,
- g) Secretarul general.

§ 2 Adunarea generală poate decide crearea, cu caracter temporar, a altor comisii având sarcini specifice.

§ 3 În cazul stabilirii cvorumului în Adunarea generală sau în Comisiile la care s-a făcut referire la § 1, literele c) până la f), nu sunt luate în considerare statele membre care nu au drept de vot (Articolul 14 § 5, Articolul 26 § 7 sau Articolul 40 § 4).

§ 4 Președinția Adunării generale, președinția Comitetului administrativ, precum și funcția de secretar general trebuie să fie atribuite, în principiu, unor cetățeni ai unor state membre diferite.

ARTICOLUL 14

Adunarea generală

§ 1 Adunarea generală este compusă din toate statele membre.

§ 2 Adunarea generală:

- a) stabilește regulamentul său intern;
- b) desemnează membrii Comitetului administrativ precum și un membru supleant pentru fiecare din aceștia și alege statul membru care va asigura președinția Comitetului administrativ (Articolul 15 §§ 1 până la 3);
- c) alege secretarul general (Articolul 21 § 2);
- d) emite directive privind activitatea Comitetului administrativ și a secretarului general;

e) stabilește, pe perioade de câte șase ani, valoarea maximă la care se pot ridica cheltuielile Organizației pe durata fiecărei perioade bugetare (Articolul 25); în cazul în care nu a stabilit o asemenea valoare, emite pentru o perioadă de maximum șase ani directive privind limitarea acestor cheltuieli;

f) hotărăște schimbarea sediului Organizației într-un alt loc (Articolul 1 § 2);

g) hotărăște introducerea altor limbi de lucru (Articolul 1 § 6);

h) hotărăște preluarea de către Organizație a altor atribuții (Articolul 4 § 1) precum și transferul unor atribuții către o altă organizație interguvernamentală (Articolul 4 § 2);

i) hotărăște, dacă este cazul, crearea cu caracter temporar, a altor comisii pentru sarcini specifice (Articolul 13 § 2);

j) examinează dacă atitudinea unui stat trebuie considerată drept o denunțare tacită (Articolul 26 § 7);

k) hotărăște asupra încredințării unui alt stat membru decât statul unde se află sediul Organizației a executării auditării conturilor (Articolul 27 § 1);

l) hotărăște unele propuneri de modificare a Convenției (Articolul 33 §§ 2 și 3);

m) hotărăște asupra cererilor de aderare care îi sunt prezentate (Articolul 37 § 4);

n) hotărăște asupra condițiilor de aderare a unei organizații regionale de integrare economică (Articolul 38 § 1);

o) hotărăște asupra cererilor de asociere care îi sunt prezentate (Articolul 39 § 1);

p) hotărăște asupra dizolvării Organizației și a eventualului transfer al atribuțiilor acesteia către o altă organizație interguvernamentală (Articolul 43);

q) hotărăște asupra celorlalte probleme înscrise pe ordinea de zi.

§ 3 Secretarul general convoacă Adunarea generală o dată la trei ani sau la solicitarea fie a unei treimi din statele membre, fie a Comitetului administrativ, precum și în cazurile menționate la Articolul 33 §§ 2 și 3 și la Articolul 37 § 4. El adresează statelor membre proiectul ordinii de zi, cu cel puțin trei luni înainte de deschiderea sesiunii, în condițiile definite de regulamentul interior menționat la § 2 litera a).

§ 4 La Adunarea generală, cvorumul (Articolul 13 § 3) este obținut atunci când sunt reprezentate majoritatea statelor membre. Un stat membru poate fi reprezentat de un alt stat membru; un stat nu poate să reprezinte însă decât un singur alt stat.

§ 5 În cazul votării în Adunarea generală a modificărilor la Apendicele Convenției, statele membre care au făcut o declarație cu privire la Apendicele respectiv, în conformitate cu Articolul 42 § 1, prima frază, nu au drept de vot.

§ 6 Adunarea generală adoptă deciziile sale cu majoritatea statelor membre reprezentate la vot, cu excepția cazurilor menționate la § 2, literele e), f), g), h), l) și p), precum și în cazul menționat la Articolul 34 § 6, pentru care este necesară majoritatea de două treimi. Totuși, în cazul menționat la § 2 litera l) nu este necesară o majoritate de două treimi decât în cazul unor propuneri de modificare a Convenției propriu-zise, cu excepția Articolelor 9 și 27 §§ 2 până la 10, precum și a Protocolului menționat la Articolul 1 § 4.

§ 7 La invitația secretarului general, lansată de comun acord cu majoritatea statelor membre,

a) state care nu sunt membre ale Organizației,

b) organizații și asociații internaționale, care au competența în probleme legate de activitatea Organizației sau care se ocupă cu probleme înscrise pe ordinea de zi,

pot să participe, cu vot consultativ, la sesiunile Adunării generale.

ARTICOLUL 15

Comitetul administrativ

§ 1 Comitetul administrativ este compus dintr-o treime din statele membre.

§ 2 Membrii Comitetului și un membru supleant pentru fiecare din aceștia, precum și statul membru care deține președinția Comitetului, sunt desemnați pentru o perioadă de trei ani. Compunerea Comitetului este stabilită pentru fiecare perioadă, ținând seama în principal de o repartitie geografică echitabilă. Un membru supleant care a devenit membru al Comitetului în cursul unei perioade trebuie să fie desemnat ca membru al Comitetului pentru perioada care urmează.

§ 3 În cazul unui post vacant sau în cazul suspendării dreptului de vot al unui membru sau al absenței unui membru la două sesiuni consecutive ale Comitetului, fără ca acesta să dispună reprezentarea sa de către un alt membru, în conformitate cu § 6, membrul supleant desemnat de Adunarea generală exercită funcțiile acestuia pe durata întregii perioade rămase.

§ 4 Cu excepția cazului menționat la § 3, nici un stat membru nu poate să facă parte din Comitet pe o durată mai mare de două perioade întregi consecutive.

§ 5 Comitetul:

a) își stabilește regulamentul interior;

b) încheie acordul privind sediul său;

c) stabilește statutul personalului Organizației;

d) îi numește pe înalții funcționari ai Organizației, ținând seama de competența candidaților și de o repartitie geografică echitabilă;

e) stabilește un regulament privind finanțele și contabilitatea Organizației;

f) aprobă programul de lucru, bugetul, raportul de gestiune și conturile Organizației;

g) stabilește, pe baza conturilor aprobate, contribuțiile definitive datorate de statele membre în conformitate cu Articolul 26, pentru cei doi ani calendaristici anteriori, precum și valoarea avansului de trezorerie datorat de statele membre, în conformitate cu Articolul 26 § 5 pentru anul în curs și pentru anul calendaristic următor;

h) stabilește atribuțiile Organizației care privesc toate statele membre sau doar unele din statele membre și, ca urmare, cheltuielile care trebuie suportate de aceste state membre (Articolul 26 § 4);

i) stabilește valoarea remunerațiilor specifice (Articolul 26 § 11);

j) emite directive speciale privind auditarea conturilor (Articolul 27 § 1);

k) aprobă preluarea de către Organizație a unor funcții administrative (Articolul 4 § 3) și stabilește contribuțiile specifice datorate de statul membru în cauză;

l) comunică statelor membre raportul de gestiune, situația conturilor, precum și deciziile și recomandările sale;

m) stabilește și comunică statelor membre un raport privind activitatea sa, precum și propuneri referitoare la reconstituirea sa, în vederea Adunării generale însărcinate să stabilească componența Comitetului, cu cel târziu două luni înaintea deschiderii sesiunii (Articolul 14 § 2, litera b));

n) controlează gestiunea secretarului general;

o) urmărește aplicarea corespunzătoare a Convenției de către secretarul general precum și aplicarea, de către secretarul general, a deciziilor luate de celelalte organe; în acest scop, Comitetul poate să ia toate măsurile necesare îmbunătățirii aplicării Convenției și a deciziilor menționate mai sus;

p) își face cunoscute opiniile motivate asupra problemelor care pot interesa activitatea Organizației și care îi sunt supuse de către un stat membru sau de către secretarul general;

q) soluționează diferențele dintre un stat membru și secretarul general cu privire la funcția sa de depozitar (Articolul 36 § 2);

r) hotărăște asupra cererilor de suspendare a calității de membru (Articolul 40).

§ 6 În Comitet, cvorumul se obține atunci când sunt reprezentate două treimi din membrii săi. Un membru poate fi reprezentat de un alt membru; un membru nu poate să reprezinte însă decât un singur alt membru.

§ 7 Comitetul ia decizii cu majoritatea membrilor săi reprezentați în timpul votului.

§ 8 Dacă nu există o decizie contrară, Comitetul se întrunește la sediul Organizației. Procesele verbale ale sesiunilor sunt transmise tuturor statelor membre.

§ 9 Președintele Comitetului:

a) convoacă Comitetul cel puțin o dată pe an, precum și la solicitarea fie a patru dintre membrii săi, fie a secretarului general;

b) adresează membrilor Comitetului proiectul ordinii de zi;

c) tratează, în limitele și în condițiile definite în regulamentul interior al Comitetului, unele probleme urgente apărute în intervalul dintre sesiuni;

d) semnează acordul privind sediul său prevăzut la § 5, litera b).

§ 10 Comitetul poate, în limitele propriilor competente, să-l însărcineze pe președinte cu executarea anumitor sarcini specifice.

ARTICOLUL 16

Comisiile

§ 1 Comisiile menționate la Articolul 13 § 1, literele c) până la f) și § 2 sunt alcătuite, în principiu, din toate statele membre. Atunci când Comisia de revizuire, Comisia de experți RID sau Comisia de experți tehnici deliberează și decid, în cadrul competențelor lor, unele modificări ale Apendicelor la Convenție, statele membre care au făcut, în conformitate cu Articolul 42 § 1, prima frază, o declarație privind Apendicele respective nu sunt membre ale Comisiei în cauză.

§ 2 Secretarul general convoacă Comisia fie din proprie inițiativă, fie la solicitarea a cinci state membre, fie la solicitarea Comitetului administrativ. Secretarul general transmite proiectul ordinii de zi statelor membre cu cel puțin două luni înaintea deschiderii sesiunii.

§ 3 Un stat membru poate fi reprezentat de un alt stat membru; un stat membru nu poate însă reprezenta mai mult de două alte state.

§ 4 Fiecare stat membru reprezentat are dreptul la un vot. O propunere este adoptată dacă numărul de voturi pozitive este:

a) cel puțin egal cu o treime din numărul statelor membre reprezentate la vot și

b) mai mare decât numărul de voturi împotriva.

§ 5 La invitația secretarului general, lansată de comun acord cu majoritatea statelor membre,

a) state care nu sunt membre ale Organizației,

b) state membre care nu sunt membre ale Comisiilor respective,

c) organizații și asociații internaționale, care au competențe în problemele referitoare la activitatea Organizației sau care se ocupă cu unele probleme înscrise pe ordinea de zi, pot participa, cu caracter consultativ, la sesiunile Comisiilor.

§ 6 Comisiile aleg pentru fiecare sesiune sau pentru o perioadă determinată un președinte și unul sau mai mulți vice-președinți.

§ 7 Deliberările se desfășoară în limbile de lucru. Expunerile făcute în ședință, în una din limbile de lucru, sunt traduse în substanța lor și în celelalte limbi de lucru, iar propunerile și deciziile sunt traduse integral.

§ 8 Procesele verbale prezintă în rezumat deliberările. Propunerile și deciziile sunt reproduse integral. În ceea ce privește deciziile, textul în limba franceză prevalează. Procesele verbale sunt transmise tuturor statelor membre.

§ 9 Comisiile pot crea grupe de lucru însărcinate cu tratarea problemelor stabilite.

§ 10 Comisiile își stabilesc propriul regulament interior.

ARTICOLUL 17

Comisia de revizuire

§ 1 Comisia de revizuire:

a) hotărăște, în conformitate cu Articolul 33 § 4, asupra propunerilor de modificare a Convenției;

b) examinează propunerile ce vor fi supuse Adunării generale în vederea luării unei decizii, în conformitate cu Articolul 33 § 2;

§ 2 În cadrul Comisiei de revizuire, cvorumul (Articolul 13 § 3) se obține atunci când sunt reprezentate majoritatea statelor membre.

ARTICOLUL 18

Comisia de experți RID

§ 1 Comisia de experți RID hotărăște, în conformitate cu Articolul 33 § 5, asupra propunerilor de modificare a Convenției.

§ 2 În cadrul Comisiei de experți RID, cvorumul (Articolul 13 § 3) se obține atunci când este reprezentată o treime din statele membre.

ARTICOLUL 19

Comisia de facilități feroviare

§ 1 Comisia de facilități feroviare:

a) se pronunță asupra tuturor problemelor care vizează facilitarea trecerii frontierelor în traficul internațional feroviar;

b) recomandă standarde, metode, proceduri și practici referitoare la facilitățile feroviare.

§ 2 În cadrul Comisiei de facilități feroviare, cvorumul (Articolul 13 § 3) se obține atunci când este reprezentată o treime din statele membre.

ARTICOLUL 20

Comisia de experți tehnici

§ 1 Comisia de experți tehnici:

a) hotărăște, în conformitate cu Articolul 5 din Regulile uniforme APTU, asupra validării unei norme tehnice privind materialul feroviar destinat să fie utilizat în traficul internațional;

b) hotărăște, în conformitate cu Articolul 6 din Regulile uniforme APTU, asupra adoptării unei prescripții tehnice uniforme privind construcția, exploatarea, întreținerea sau privind o procedură referitoare la materialul feroviar destinat utilizării în traficul internațional;

c) urmărește aplicarea normelor tehnice și a prescripțiilor tehnice uniforme referitoare la materialul feroviar destinat utilizării în traficul internațional feroviar și examinează dezvoltarea acestora în vederea validării sau adoptării lor în conformitate cu procedurile prevăzute la Articolele 5 și 6 din Regulile uniforme APTU;

d) hotărăște, în conformitate cu Articolul 33 § 6, asupra propunerilor de modificare a Convenției;

e) tratează toate celelalte probleme care îi sunt atribuite în conformitate cu Regulile uniforme APTU și cu Regulile uniforme ATMF.

§ 2 În cadrul Comisiei de experți tehnici, cvorumul (Articolul 13 § 3) se obține atunci când este reprezentată o jumătate din statele membre în sensul Articolului 16 § 1. Cu ocazia luării unor decizii referitoare la prevederile din Anexele la Regulile uniforme APTU, nu au drept de vot statele membre care au formulat o obiecție în conformitate cu Articolul 35 § 4, cu privire la prevederile în cauză, sau au făcut o declarație în conformitate cu Articolul 9 § 1 din Regulile uniforme APTU.

§ 3 Comisia de experți tehnici poate fie să valideze normele tehnice sau să adopte prescripții tehnice uniforme, fie să refuze validarea sau adoptarea acestora; ea nu poate în nici un caz să le modifice.

ARTICOLUL 21

Secretarul general

§ 1 Secretarul general își asumă funcțiile legate de secretariatul Organizației.

§ 2 Secretarul general este ales de Adunarea generală pe o perioadă de trei ani care poate fi prelungită de cel mult două ori.

§ 3 Secretarul general trebuie, în principal:

- a) să-și asume funcțiile de depozitar (Articolul 36);
 - b) să reprezinte Organizația în afara acesteia;
 - c) să comunice statelor membre deciziile luate de Adunarea generală și de Comisii (Articolul 34 § 1, Articolul 35 § 1);
 - d) să execute sarcinile care îi sunt încredințate de celelalte organe ale Organizației;
 - e) să examineze propunerile statelor membre de modificare a Convenției, recurgând, dacă este cazul, la asistența unor experți;
 - f) să convoace Adunarea generală și Comisiile (Articolul 14 § 3, Articolul 16 § 2);
 - g) să transmită statelor membre; în timp util, documentele necesare pentru sesiunile diferitelor organe;
 - h) să elaboreze programul de lucru, proiectul de buget și raportul de gestiune a Organizației și să le supună Comitetului administrativ spre aprobare (Articolul 25);
 - i) să gestioneze finanțele Organizației în cadrul bugetului aprobat;
 - j) să încerce, la solicitarea uneia din părțile în cauză, să soluționeze, punând la dispoziție bunele sale oficii, diferențele dintre acestea create ca urmare a interpretării sau a aplicării Convenției;
 - k) să emită, la solicitarea tuturor părților în cauză, o opinie privind diferențele create ca urmare a interpretării sau a aplicării Convenției;
 - l) să-și asume funcțiile care îi sunt atribuite în conformitate cu Titlul V;
 - m) să primească comunicatele statelor membre, ale organizațiilor și asociațiilor internaționale menționate la Articolul 16 § 5 și ale operatorilor (transportatori, gestionari de infrastructură, etc.) care participă la traficul internațional feroviar și să le notifice, dacă este cazul, celorlalte state membre, organizații și asociații internaționale, precum și operatorilor respectivi;
 - n) să exercite conducerea personalului Organizației;
 - o) să informeze statele membre, în timp util, asupra tuturor cazurilor de posturi rămase vacante în cadrul Organizației;
 - p) să țină la zi și să publice listele liniilor menționate la Articolul 24.
- § 4 Secretarul general poate să prezinte din proprie inițiativă propuneri de modificare a Convenției.

ARTICOLUL 22

Personalul Organizației

Drepturile și obligațiile personalului Organizației sunt stabilite prin statutul personalului întocmit de Comitetul administrativ în conformitate cu Articolul 15 § 5, litera c).

ARTICOLUL 23

Buletinul

§ 1 Organizația editează un Buletin care conține comunicatele oficiale, precum și comunicate necesare și utile în vederea aplicării Convenției.

§ 2 Comunicatele care, în conformitate cu Convenția, revin în sarcina secretarului general, pot fi efectuate, dacă este cazul, sub forma unor publicări în Buletin.

ARTICOLUL 24

Listele liniilor

§ 1 Liniile maritime și a căilor de navigație interioară menționate în Articolul 1 din Regulile uniforme CIV și din Regulile uniforme CIM, pe care se efectuează transporturi, care fac obiectul unui singur contract de transport, în plus față de transportul feroviar, sunt înscrise pe două liste:

- a) lista liniilor maritime și a căilor de navigație interioară CIV,
- b) lista liniilor maritime și a căilor de navigație interioară CIM.

§ 2 Liniile feroviare ale unui stat membru care a emis o rezervă în conformitate cu Articolul 1 § 6 din Regulile uniforme CIV sau în conformitate cu Articolul 1 § 6 din Regulile uniforme CIM sunt înscrise pe două liste în conformitate cu această rezervă:

- a) lista liniilor feroviare CIV,
- b) lista liniilor feroviare CIM.

§ 3 Statele membre adresează secretarului general comunicările lor privind înscrierea sau radierea de pe listă a liniilor menționate la §§ 1 și 2. Liniile maritime și a căilor de navigație interioară menționate la § 1, care fac legătura între unele state membre, nu sunt înscrise decât cu acordul acestor state; pentru radierea uneia dintre aceste linii este suficientă comunicarea din partea unuia din aceste state.

§ 4 Secretarul general notifică tuturor statelor membre înscrierea sau radierea unei linii.

§ 5 Transporturile pe liniile maritime și pe căile de navigație interioară menționate la § 1 și transporturile pe liniile feroviare menționate la § 2 fac subiectul prevederilor Convenției din momentul expirării unei luni de la data notificării înscrierii de către secretarul general. Aceste linii încetează să mai fie subiectul prevederilor Convenției la expirarea a trei luni de la data notificării radierii lor de către secretarul general, cu excepția transporturilor aflate în curs, care trebuie finalizate.

TITLUL IV

Finanțele

ARTICOLUL 25

Programul de lucru. Bugetul. Conturile. Raportul de gestiune

§ 1 Programul de lucru, bugetul și conturile Organizației acoperă o perioadă de doi ani calendaristici.

§ 2 Organizația editează, cel puțin o dată la doi ani, un raport de gestiune.

§ 3 Valoarea totală a cheltuielilor Organizației, pentru fiecare perioadă bugetară, este determinată de Comitetul administrativ, la propunerea secretarului general.

ARTICOLUL 26

Finanțarea cheltuielilor

§ 1 Sub rezerva §§ 2 până la 4, cheltuielile Organizației, care nu sunt acoperite prin alte venituri, sunt suportate de statele membre astfel: două cincimi pe baza cheii de repartitie a contribuțiilor în conformitate cu sistemul Națiunilor Unite, și trei cincimi în mod proporțional cu lungimea totală a infrastructurilor feroviare precum și a liniilor maritime și a căilor de navigație interioară înscrise în conformitate cu Articolul 24 § 1. Totuși, liniile maritime și a căilor de navigație interioară nu sunt însă luate în calcul decât la jumătate din lungimea lor.

§ 2 Atunci când un stat membru a emis o rezervă în conformitate cu Articolul 1 § 6 din Regulile uniforme CIV sau în conformitate cu Articolul 1 § 6 din Regulile uniforme CIM, formula de calcul a contribuției menționată la § 1 se aplică după cum urmează:

a) în locul lungimii totale a infrastructurilor feroviare de pe teritoriul statului membru respectiv nu se ia în considerație decât lungimea liniilor feroviare înscrise în conformitate cu Articolul 24 § 2;

b) partea din contribuție în conformitate cu sistemul Națiunilor Unite este calculată proporțional cu lungimea liniilor înscrise în conformitate cu Articolul 24 §§ 1 și 2 în raport cu lungimea totală a infrastructurilor feroviare de pe teritoriul statului membru respectiv, înscrise în conformitate cu Articolul 24 § 1; ea nu poate fi în nici un caz mai mică de 0,01%.

§ 3 Fiecare stat membru suportă cel puțin 0,25% și cel mult 15% din valoarea contribuțiilor.

§ 4 Comitetul administrativ stabilește atribuțiile Organizației care privesc:

a) toate statele membre în mod egal și cheltuielile care sunt suportate de toate statele membre, în conformitate cu formula de calcul menționată la § 1,

b) numai unele din statele membre și cheltuielile care sunt suportate de aceste state membre, în conformitate cu aceeași formulă de calcul.

§ 3 se aplică prin analogie. Aceste prevederi nu aduc atingere Articolului 4 § 3.

§ 5 Contribuțiile statelor membre la cheltuielile Organizației trebuie plătite sub forma unui avans de trezorerie plătit în două acțiuni, până cel târziu pe data de 31 octombrie a fiecăruia din cei doi ani ai bugetului. Avansul de trezorerie este fixat pe baza contribuțiilor definitive din cei doi ani precedenți.

§ 6 Odată cu transmiterea raportului de gestiune și a situației conturilor de către statele membre, secretarul general comunică valoarea definitivă a contribuției pentru cei doi ani calendaristici precedenți, precum și valoarea sumei pentru avansul de trezorerie aferent următorilor doi ani calendaristici.

§ 7 După data de 31 decembrie a anului când s-a transmis comunicarea de către secretarul general, în conformitate cu § 6, la sumele datorate pentru ultimii doi ani calendaristici, se calculează câte o dobândă de cinci procente pe an. Dacă, în termen de un an de la această dată, un stat membru nu și-a plătit partea sa din contribuție, se suspendă dreptul său de vot până când își va îndeplini obligația de plată. După expirarea unui termen suplimentar de doi ani, Adunarea generală examinează dacă atitudinea statului în cauză trebuie considerată ca o denunțare tacită a Convenției și stabilește, dacă este necesar, data când această denunțare devine efectivă.

§ 8 Contribuțiile scadente sunt datorate în continuare, în cazurile de denunțare în conformitate cu § 7 sau cu Articolul 41, precum și în cazul suspendării dreptului de vot menționat la Articolul 40 § 4, litera b).

§ 9 Sumele care nu sunt acoperite vor fi suportate din resursele Organizației.

§ 10 Statul membru care a denunțat Convenția poate deveni din nou stat membru prin aderare, cu condiția de a-și fi plătit sumele cu care este debitor.

§ 11 Organizația percepe o remunerație pentru acoperirea cheltuielilor specifice rezultate din activitățile prevăzute la Articolul 21 § 3, literele j) până la l). În cazurile prevăzute la Articolul 21 § 3, literele j) și k), această remunerație este stabilită de Comitetul administrativ, la propunerea secretarului general. În cazul prevăzut la Articolul 21 § 3, litera l), se aplică Articolul 31 § 3.

ARTICOLUL 27

Auditarea conturilor

§ 1 În absența unei decizii contrare a Adunării generale, în conformitate cu Articolul 14 § 2, litera k), auditarea conturilor se efectuează de către statul unde Organizația își are sediul, în conformitate cu regulile din prezentul Articol și, sub rezerva oricăror directive speciale ale Comitetului administrativ, în conformitate cu regulamentul privind finanțele și contabilitatea Organizației (Articolul 15 § 5, litera e)).

§ 2 Auditorul efectuează auditarea conturilor Organizației, inclusiv a tuturor fondurilor fiduciare și a conturilor speciale, așa cum consideră de cuviință pentru a se asigura dacă:

- a) statele financiare sunt în conformitate cu registrele și cu scriptele Organizației;
- b) operațiunile financiare care au fost înscrise în statele financiare s-au efectuat în conformitate cu regulile și regulamentele, cu prevederile bugetare și cu celelalte directive ale Organizației;
- c) valorile și numerarul depuse la bancă sau în casă au fost fie auditate pe baza certificatelor primite direct de la depozitari, fie numărate în mod efectiv;
- d) controalele interne, inclusiv auditarea internă a conturilor, sunt corespunzătoare;
- e) toate elementele activului și pasivului, precum și toate excedentele și deficitele au fost contabilizate în conformitate cu unele proceduri pe care le estimează ca fiind satisfăcătoare.

§ 3 Auditorul este singurul competent să accepte în întregime sau în parte certificatele și documentele justificative prezentate de secretarul general. Când consideră necesar, el poate proceda la examinarea și la auditarea detaliată a oricărei situații contabile referitoare fie la operațiunile financiare, fie la rezerve și echipament.

§ 4 Auditorul are în orice moment acces liber la toate registrele, scriptele, documentele contabile și la alte informații care consideră că îi sunt necesare.

§ 5 Auditorul nu este competent să elimine o rubrică sau alta din conturi, însă va atrage imediat atenția secretarului general asupra oricărei operațiuni al cărei caracter regulamentar sau oportun i se pare discutabil, pentru ca acesta să ia măsurile necesare.

§ 6 Auditorul prezintă și semnează o atestare privind statele financiare în următorii termeni: "Am examinat statele financiare ale Organizației pentru perioada bugetară care s-a încheiat la 31 decembrie Examinarea a cuprins o analiză generală a metodelor contabile și controlul situațiilor contabile, precum și a altor documente justificative pe care le-am considerat necesare în cazul în speță". Această atestare indică, după caz, faptul că:

- a) statele financiare reflectă în mod satisfăcător situația financiară la data expirării perioadei considerate, precum și rezultatele operațiunilor efectuate pe durata perioadei care s-a încheiat la acea dată;
- b) statele financiare au fost întocmite în conformitate cu principiile contabile menționate;
- c) modalitățile conform cărora s-au aplicat principiile financiare au fost în concordanță cu cele adoptate în timpul perioadei bugetare precedente;
- d) operațiunile financiare au fost efectuate în conformitate cu regulile și regulamentele, cu prevederile bugetare și cu celelalte directive ale Organizației.

§ 7 În raportul său asupra operațiunilor financiare, auditorul menționează următoarele:

- a) tipul și amploarea auditării pe care a efectuat-o;
- b) elementele care țin de caracterul complet al conturilor și de exactitatea lor, inclusiv dacă este cazul:
 1. informațiile necesare interpretării și aprecierii corecte a conturilor;
 2. orice sumă care ar fi trebuit percepută dar care nu a fost trecută în cont;
 3. orice sumă care a făcut obiectul unui angajament de cheltuieți obișnuit sau condiționat și care nu a fost contabilizată sau de care nu s-a ținut cont în statele financiare;
 4. cheltuielile în favoarea cărora nu s-au prezentat piese justificative suficiente;
 5. păstrarea registrelor de conturi în forma corectă din punct de vedere legal; trebuie scoase în evidență cazurile când modul concret de prezentare al statelor financiare se îndepărtează de la principiile contabile general recunoscute și aplicate în mod obișnuit;
- c) celelalte probleme asupra cărora trebuie să se atragă atenția Comitetului administrativ, de exemplu:
 1. cazurile de fraudă sau de prezumție de fraudă;
 2. risipirea sau utilizarea incorectă a unor fonduri sau a altor active ale Organizației (chiar dacă conturile privind operațiunea efectuată sunt în regulă);
 3. cheltuielile care riscă să antreneze ulterior unele cheltuieli considerabile pentru Organizație;
 4. orice viciu, general sau particular, al sistemului de control al veniturilor și al cheltuielilor sau al rezervelor și echipamentului;

5. cheltuielile care nu sunt conforme cu intențiile Comitetului administrativ, având în vedere viramentele autorizate legal în cadrul bugetului;

6. depășirile unor credite, ținând seama de modificările rezultate din viramentele autorizate legal în cadrul bugetului;

7. cheltuielile care nu sunt conforme cu autorizațiile care le reglementează;

d) corectitudinea sau incorectitudinea conturilor aferente rezervelor și echipamentului, stabilite conform inventarului și examinării registrelor.

În plus, raportul poate să prezinte stadiul unor operațiuni care au fost contabilizate în cursul unei perioade bugetare anterioare și despre care s-au obținut informații noi, sau stadiul unor operațiuni care trebuie efectuate în cursul unei perioade bugetare ulterioare și despre care este de dorit să fie informat în prealabil Comitetul administrativ.

§ 8 Auditorul nu trebuie în nici un caz să formuleze critici în raportul său fără să-i ofere, în prealabil, secretarului general posibilitatea de a se explica.

§ 9 Auditorul comunică Comitetului administrativ și secretarului general constatările făcute cu ocazia auditării. În plus, el poate să prezinte orice comentariu pe care îl consideră potrivit cu privire la raportul financiar al secretarului general.

§ 10 În măsura în care auditorul a procedat la o auditare sumară sau nu a obținut justificări suficiente, el trebuie să menționeze acest lucru în atestarea pe care o face sau în raportul său, precizând motivele observațiilor pe care le-a formulat, precum și consecințele acestora pentru situația financiară și pentru operațiunile financiare contabilizate.

TITLUL V

Arbitrajul

ARTICOLUL 28

Competența

§ 1 Diferențele dintre statele membre, generate ca urmare a interpretării sau aplicării Convenției, precum și diferențele dintre statele membre și Organizație, create ca urmare a interpretării sau aplicării Protocolului în ceea ce privește privilegiile și imunitățile, pot fi supuse spre soluționare unui tribunal de arbitraj, la solicitarea uneia din părți. Părțile hotărăsc în mod liber componența tribunalului de arbitraj și procedura de arbitraj.

§ 2 Celelalte diferențe izvorâte ca urmare a interpretării sau a aplicării Convenției și a celorlalte convenții elaborate de Organizație, în conformitate cu Articolul 2 § 2, dacă nu au fost soluționate pe cale amiabilă sau supuse deciziei unor tribunale obișnuite, pot fi supuse spre soluționare unui tribunal de arbitraj, prin acordul dintre părțile interesate. Pentru componența tribunalului de arbitraj și procedura de arbitraj se aplică Articolele 29 până la 32.

§ 3 Fiecare stat, atunci când adresează o cerere de aderare la Convenție, își poate rezerva dreptul să nu aplice prevederile de la §§ 1 și 2, în întregime sau în parte.

§ 4 Statul care a emis o rezervă în conformitate cu § 3 poate să o retragă în orice moment, informându-l în acest sens pe depozitar. Această retragere devine efectivă la o lună de la data la care depozitarul a înștiințat statele membre despre aceasta.

ARTICOLUL 29

Înțelegerea referitoare la arbitraj. Grefa

Părțile încheie o înțelegere referitoare la arbitraj în care se specifică în special următoarele:

a) obiectul diferendului;

b) componența tribunalului și termenele convenite pentru numirea arbitrilor sau arbitrului;

c) locul convenit ca sediu al tribunalului.

Înțelegerea referitoare la arbitraj trebuie să fie comunicată secretarului general care își asumă funcțiile de grefă.

ARTICOLUL 30

Arbitrii

§ 1 Secretarul general întocmește și ține la zi o listă a arbitrilor. Fiecare stat membru poate nominaliza doi dintre cetățenii săi pentru lista de arbitri.

§ 2 Tribunalul de arbitraj este alcătuit din unul, trei sau cinci arbitri, în conformitate cu cele convenite în înțelegerea referitoare la arbitraj încheiată. Arbitrii sunt aleși dintre persoanele care figurează pe lista menționată la § 1. Totuși, dacă în înțelegerea referitoare la arbitraj sunt prevăzuți cinci arbitri, fiecare dintre părți poate să aleagă un arbitru din afara listei. Dacă în înțelegerea referitoare la arbitraj se prevede un arbitru unic, acesta este ales de comun acord de către părți. Dacă înțelegerea referitoare la arbitraj prevede trei sau cinci arbitri, fiecare dintre părți își alege unul sau doi arbitri, după caz; aceștia îl desemnează de comun acord pe al treilea sau pe al cincilea arbitru, care prezidează tribunalul de arbitraj. Dacă părțile nu pot conveni asupra desemnării arbitrilor unic sau dacă arbitrii aleși nu pot conveni asupra desemnării celui de-al treilea sau a celui de-al cincilea arbitru, această desemnare se face de către secretarul general.

§ 3 Arbitrul unic, sau al treilea arbitru sau al cincilea arbitru, trebuie să fie de altă cetățenie decât cea a părților, doar dacă acestea din urmă nu sunt de aceeași cetățenie.

§ 4 Intervenția în diferend a unei terțe părți rămâne fără efect în ceea ce privește componența tribunalului de arbitraj.

ARTICOLUL 31

Procedura. Cheltuielile

§ 1 Tribunalul de arbitraj hotărăște asupra procedurii de urmat, ținând seama în principal de următoarele prevederi:

a) el instrumentează și judecă cauzele pe baza elementelor furnizate de părți, fără să fie constrâns de interpretările acestora, atunci când este chemat să pronunțe sentința;

b) nu poate să acorde mai mult sau altceva decât se solicită în concluziile reclamantului, nici mai puțin decât s-a recunoscut de către pârât ca fiind datorat;

c) sentința arbitrală, motivată în mod corespunzător, este redactată de tribunalul de arbitraj și este notificată părților de către secretarul general;

d) în afara unei prevederi contrare de drept imperativ al locului unde își are sediul tribunalul de arbitraj și sub rezerva unui acord contrar al părților, sentința arbitrală este definitivă.

§ 2 Onorariile arbitrilor sunt stabilite de secretarul general.

§ 3 Prin sentința tribunalului de arbitraj se stabilește valoarea costurilor și cheltuielilor de judecată și se hotărăște repartizarea între părți atât a acestor cheltuieli cât și a onorariilor arbitrilor.

ARTICOLUL

32

Termenul de prescripție. Forța executorie

§ 1 Aplicarea procedurii de arbitraj are, în ceea ce privește întreruperea termenului de prescripție, același efect ca cel prevăzut de dreptul material aplicabil pentru introducerea acțiunii în justiție în fața instanței de fond.

§ 2 Sentința tribunalului de arbitraj dobândește forță executorie în fiecare din statele membre după ce s-au îndeplinit formalitățile cerute de statul unde are loc executarea sentinței. Nu este admisă revizuirea fondului problemei.

TITLUL VI

Modificarea Convenției

ARTICOLUL 33

Competența

§ 1 Secretarul general aduce imediat la cunoștința statelor membre propunerile de modificare a Convenției care i-au fost adresate de statele membre, sau pe care le-a elaborat personal.

§ 2 Adunarea generală hotărăște asupra propunerilor de modificare a Convenției cu condiția ca §§ 4 până la 6 să nu prevadă o altă competență.

§ 3 Sesizată de o propunere de modificare, Adunarea generală poate decide, cu majoritatea prevăzută la Articolul 14 § 6, dacă o asemenea propunere este în strânsă legătură cu una sau mai multe prevederi din Apendicele la Convenție. În acest caz, precum și în cazurile menționate la §§ 4 până la 6, fraza a doua, Adunarea generală este de asemenea abilitată să decidă asupra acestei prevederi sau a prevederilor respective din Apendice.

§ 4 Sub rezerva deciziilor luate de Adunarea generală, în conformitate cu § 3, prima frază, Comisia de revizuire hotărăște asupra propunerilor de modificare a:

a) Articolelor 9 și 27 §§ 2 până la 10;

b) Regulilor uniforme CIV, cu excepția Articolelor 1, 2, 5, 6, 16, 26 până la 39, 41 până la 53 și 56 până la 60;

c) Regulilor uniforme CIM, cu excepția Articolelor 1, 5, 6 §§ 1 și 2, a Articolelor 8, 12, 13 § 2, a Articolelor 14, 15 §§ 2 și 3, a Articolului 19 §§ 6 și 7, precum și a Articolelor 23 până la 27, 30 până la 33, 36 până la 41 și 44 până la 48;

d) Regulilor uniforme CUV, cu excepția Articolelor 1, 4, 5 și 7 până la 12;

e) Regulilor uniforme CUI, cu excepția Articolelor 1, 2, 4, 8 până la 15, 17 până la 19, 21, 23 până la 25;

f) Regulilor uniforme APTU, cu excepția Articolelor 1, 3 și 9 până la 11, precum și a Anexelor la aceste Reguli uniforme;

g) Regulilor uniforme ATMF, cu excepția Articolelor 1, 3 și 9.

Atunci când sunt supuse Comisiei de revizuire unele propuneri de modificare, în conformitate cu literele a) până la g), o treime din statele reprezentate în Comisie poate solicita ca aceste propuneri să fie supuse Adunării generale în scopul luării unei decizii.

§ 5 Comisia de experți RID decide asupra propunerilor de modificare a prevederilor Regulamentului privind Transportul Internațional Feroviar de Mărfuri Periculoase (RID). Atunci când asemenea propuneri sunt supuse

Comisiei de experți RID, o treime din statele reprezentate în Comisie poate solicita ca aceste propuneri să fie supuse Adunării generale în scopul luării unei decizii.

§ 6 Comisia de experți tehnici decide asupra propunerilor de modificare a Anexelor la Regulile uniforme APTU. Atunci când asemenea propuneri sunt supuse Comisiei de experți tehnici, o treime din statele reprezentate în Comisie poate solicita ca aceste propuneri să fie supuse Adunării generale în scopul luării unei decizii.

ARTICOLUL 34

Deciziile Adunării generale

§ 1 Modificările Convenției, ca urmare a deciziei Adunării generale, sunt notificate statelor membre de către secretarul general.

§ 2 Modificările Convenției propriu-zise, ca urmare a deciziei Adunării generale, intră în vigoare, pentru toate statele membre, la douăsprezece luni de la data aprobării lor de către două treimi din statele membre, cu excepția celor care, înaintea intrării lor în vigoare, au făcut o declarație conform căreia nu aprobă modificările în cauză.

§ 3 Modificările aduse la Apendicele Convenției, ca urmare a deciziei Adunării generale, intră în vigoare la douăsprezece luni de la data aprobării lor de către jumătate din statele care nu au făcut o declarație în conformitate cu Articolul 42 § 1, prima frază, pentru toate statele membre cu excepția celor care, înaintea intrării lor în vigoare, au făcut o declarație conform căreia nu aprobă modificările în cauză și cu excepția celor care au făcut o declarație în conformitate cu Articolul 42 § 1, prima frază.

§ 4 Statele membre adresează secretarului general notificările lor privind aprobarea modificărilor aduse Convenției hotărâte de Adunarea generală, precum și declarațiile lor prin care comunică faptul că nu aprobă aceste modificări. Secretarul general informează despre aceasta celelalte state membre.

§ 5 Termenul menționat la §§ 2 și 3 se calculează începând cu data notificării de către secretarul general a îndeplinirii condițiilor pentru intrarea în vigoare a modificărilor.

§ 6 În momentul adoptării unei modificări, Adunarea generală poate specifica faptul că modificarea respectivă este de o asemenea importanță încât orice stat membru care a făcut o declarație în conformitate cu § 2 sau § 3 și care nu a aprobat modificarea în termen de optsprezece luni de la data intrării sale în vigoare, va înceta să mai fie stat membru al Organizației după expirarea acestui termen.

§ 7 Atunci când deciziile Adunării generale se referă la Apendicele la Convenție, se suspendă în întregime aplicarea Apendicelui respectiv începând cu data intrării în vigoare a deciziilor, pentru traficul cu și între statele membre care s-au opus deciziilor în termenele stabilite, în conformitate cu § 3. Secretarul general notifică statelor membre această suspendare; aceasta ia sfârșit după o lună de la data la care secretarul general a notificat celorlalte state membre retragerea acestei opuneri.

ARTICOLUL 35

Deciziile Comisiilor

§ 1 Modificările la Convenție, ca urmare a deciziei Comisiei, sunt notificate statelor membre de către secretarul general.

§ 2 Modificările la Convenția propriu-zisă, hotărâte de Comisia de revizuire, intră în vigoare pentru toate statele membre, în prima zi a celei de-a douăsprezecea luni imediat următoare lunii în cursul căreia secretarul general a notificat toate statele membre. Statele membre pot formula o obiecție în cursul următoarelor patru luni de la data notificării. În cazul când sunt formulate obiecții de către un sfert din statele membre, modificarea nu intră în vigoare. Dacă un stat membru formulează o obiecție cu privire la o decizie a Comisiei de revizuire în acest termen de patru luni și dacă acest stat denunță Convenția, denunțarea devine efectivă la data prevăzută pentru intrarea în vigoare a acestei decizii.

§ 3 Modificările aduse Apendicelor la Convenție, hotărâte de Comisia de revizuire, intră în vigoare pentru toate statele membre, în prima zi din cea de-a douăsprezecea lună imediat următoare celei în cursul căreia secretarul general a notificat statele membre. Modificările hotărâte de Comisia de experți RID sau de Comisia de experți tehnici intră în vigoare pentru toate statele membre, în prima zi a celei de-a șasea luni imediat următoare celei în cursul căreia secretarul general a notificat statele membre.

§ 4 Statele membre pot formula o obiecție în termen de patru luni începând cu data notificării menționate la § 3. În cazul unei obiecții formulate de un sfert din statele membre, modificarea nu intră în vigoare. În statele membre care au formulat, în termenele stabilite, o obiecție cu privire la o decizie, aplicarea Apendicelui respectiv este suspendată în întregime, pentru traficul cu și între statele membre, începând din momentul intrării în vigoare a deciziilor respective. Totuși, în cazul unei obiecții formulate împotriva validării unei norme tehnice sau împotriva adoptării unei prescripții tehnice uniforme, doar acea normă sau prescripție este suspendată, pentru traficul cu și între statele membre, începând cu momentul în care deciziile respective intră în vigoare; situația este identică și în cazul unei obiecții parțiale.

§ 5 Secretarul general informează statele membre asupra suspendărilor menționate la § 4; suspendările sunt ridicate după expirarea unui termen de o lună începând cu data la care secretarul general a notificat celorlalte state membre retragerea unei asemenea obiecții.

- § 6 Pentru stabilirea numărului de obiecții prevăzute la §§ 2 și 4, nu sunt luate în considerare statele membre care:
- a) nu au drept de vot (Articolul 14 § S, Articolul 26 § 7 sau Articolul 40 § 4),
 - b) nu sunt membre ale Comisiei respective (Articolul 16 § 1, a doua frază),
 - c) au făcut o declarație în conformitate cu Articolul 9 § 1 din Regulile uniforme APTU.

TITLUL VII

Prevederi finale

ARTICOLUL 36

Depozitarul

§ 1 Secretarul general este depozitarul prezentei Convenții. Funcțiile sale în calitate de depozitar sunt cele prezentate în Partea a VII-a a **Convenției** de la Viena, din 23 mai 1969, privind Legea tratatelor.

§ 2 Atunci când între un stat membru și depozitar intervine o divergență cu privire la îndeplinirea funcțiilor acestuia din urmă, depozitarul sau statul membru respectiv trebuie să aducă problema respectivă în atenția celorlalte state membre sau, dacă este cazul, să o supună Comitetului administrativ în vederea luării unei decizii.

ARTICOLUL 37

Aderarea la Convenție

§ 1 Aderarea la Convenție este deschisă oricărui stat pe al cărui teritoriu se exploatează o infrastructură feroviară.

§ 2 Un stat care dorește să adere la Convenție adresează depozitarului o cerere. Depozitarul comunică această cerere statelor membre.

§ 3 Cererea este considerată ca fiind acceptată la trei luni după comunicarea menționată la § 2, în afara cazului când depozitarului i se adresează o opunere în această privință din partea a cinci state membre. Depozitarul va aviza, fără întârziere, atât statul care a formulat cererea, cât și statele membre. Aderarea devine efectivă începând cu prima zi din cea de-a treia lună de la data acestei avizări.

§ 4 În cazul când cel puțin cinci state membre formulează o opunere în termenul prevăzut la § 3, cererea de aderare este supusă Adunării generale pentru a lua o decizie.

§ 5 Sub rezerva Articolului 42, orice aderare la Convenție nu se poate referi decât la Convenție, în versiunea sa aflată în vigoare la data când aderarea respectivă devine efectivă.

ARTICOLUL 38

Aderarea unor organizații regionale de integrare economică

§ 1 Aderarea la Convenție este deschisă organizațiilor regionale de integrare economică care au competența adoptării legislației lor, care este obligatorie pentru membrii lor, în domeniile reglementate de această Convenție, și la care sunt membre unul sau mai multe state membre. Condițiile acestei aderări sunt definite într-un acord încheiat între Organizație și organizația regională.

§ 2 Organizația regională poate să exercite drepturile de care dispun membrii săi în baza Convenției, în măsura în care aceste drepturi acoperă domenii care țin de competența sa. Același lucru este valabil și pentru obligațiile care revin statelor membre în baza Convenției, cu excepția obligațiilor financiare menționate la Articolul 26.

§ 3 În vederea exercitării dreptului de vot și a dreptului de a formula obiecții prevăzut la Articolul 35 §§ 2 și 4, organizația regională dispune de un număr de voturi egal cu cel al membrilor săi care sunt și state membre ale Organizației. Acestea din urmă nu-și pot exercita drepturile, în special dreptul de vot, decât în măsura admisă la § 2. Organizația regională nu dispune de drept de vot în ceea ce privește Titlul IV.

§ 4 Pentru suspendarea calității de membru, se aplică prin analogie Articolul 41.

ARTICOLUL 39

Membrii asociați

§ 1 Orice stat pe al cărui teritoriu se exploatează o infrastructură feroviară poate deveni membru asociat al Organizației. Se aplică prin analogie Articolul 32 §§ 2 până la 5.

§ 2 Un membru asociat poate să participe la lucrările organelor menționate la Articolul 13 § 1, literele a) și c) până la f) numai cu vot consultativ. Un membru asociat nu poate să fie desemnat ca membru al Comitetului administrativ. El contribuie la cheltuielile Organizației cu 0,25% din contribuții (Articolul 26 § 3).

§ 3 Pentru suspendarea calității de membru asociat, se aplică prin analogie Articolul 41.

ARTICOLUL 40

Suspendarea calității de membru

§ 1 Un stat membru poate solicita, fără să denunțe Convenția, suspendarea calității sale de membru al Organizației, atunci când pe teritoriul său nu se mai efectuează nici un fel de trafic internațional feroviar, din motive care nu sunt imputabile acestui stat membru.

§ 2 Comitetul administrativ decide asupra unei cereri de suspendare a calității de membru. Cererea trebuie să fie adresată secretarului general cu cel puțin trei luni înainte unei sesiuni a Comitetului.

§ 3 Suspendarea calității de membru intră în vigoare în prima zi a lunii imediat următoare datei la care secretarul general a notificat statelor membre decizia Comitetului administrativ. Suspendarea calității de membru ia sfârșit odată cu notificarea de către statul membru a reluării pe teritoriul său a traficului internațional feroviar. Secretarul general notifică, fără întârziere, despre aceasta celelalte state membre.

§ 4 Suspendarea calității de membru are drept consecință:

- a) exonerarea statului membru de obligația de a contribui la finanțarea cheltuielilor Organizației;
- b) suspendarea dreptului de vot în organele Organizației;
- c) suspendarea dreptului de obiecție în conformitate cu Articolul 34 §§ 2 și 3 și cu Articolul 35 §§ 2 și 4.

ARTICOLUL 41

Denunțarea Convenției

§ 1 Convenția poate fi denunțată în orice moment.

§ 2 Orice stat membru care dorește să procedeze la o denunțare îl înștiințează despre aceasta pe depozitar. Denunțarea devine efectivă la data de 31 decembrie a anului următor.

ARTICOLUL 42

Declarații și rezerve la Convenție

§ 1 Fiecare stat membru poate, în orice moment, să declare că nu va aplica în întregime anumite Apendice la Convenție. În plus, nu se admit rezerve și declarații privind neaplicarea anumitor prevederi ale Convenției propriu-zise sau ale Apendicelor la aceasta, decât dacă asemenea rezerve sau declarații sunt prevăzute în mod expres chiar în prevederile respective.

§ 2 Rezervele sau declarațiile sunt adresate depozitarului. Ele devin efective în momentul în care Convenția intră în vigoare pentru statul respectiv. Orice declarație făcută după intrarea în vigoare devine efectivă la data de 31 decembrie a anului imediat următor acestei declarații. Depozitarul informează statele membre despre aceasta.

ARTICOLUL 43

Dizolvarea Organizației

§ 1 Adunarea generală poate să decidă dizolvarea Organizației și eventualul transfer al atribuțiilor sale unei alte organizații interguvernamentale, stabilind împreună cu această organizație, dacă este cazul, condițiile acestui transfer.

§ 2 În cazul dizolvării Organizației, bunurile și activele sale sunt atribuite statelor membre care au fost membre ale Organizației fără întrerupere, pe durata ultimilor cinci ani calendaristici anteriori anului în care s-a luat decizia în temeiul § 1, în mod proporțional cu coeficientul mediu al procentajului cu care au contribuit la cheltuielile Organizației pe perioada celor cinci ani precedenți.

ARTICOLUL 44

Prevedere tranzitorie

În cazurile prevăzute la Articolul 34 § 7, Articolul 35 § 4, Articolul 41 § 1 și la Articolul 42, legislația aflată în vigoare în momentul încheierii contractelor supuse Regulilor uniforme CIV, Regulilor uniforme CIM, Regulilor uniforme CUV și Regulilor uniforme CUI rămâne aplicabilă în contractele existente.

ARTICOLUL 45

Textele Convenției

§ 1 Convenția este redactată în limbile franceză, germană și engleză. În caz de divergență, textul în limba franceză prevalează.

§ 2 La propunerea unuia din statele interesate, Organizația publică traduceri oficiale ale Convenției în alte limbi, în măsura în care una din aceste limbi este limbă oficială pe teritoriul a cel puțin două state membre. Aceste traduceri sunt elaborate în cooperare cu serviciile competente ale statelor membre interesate.

PROTOCOL

privind privilegiile și imunitățile Organizației Interguvernamentale pentru Transporturile Internaționale Feroviare (OTIF)

REGULI

uniforme privind Contractul de Transport Internațional Feroviar de Călători (CIV - Apendice A la Convenție)

REGULI

uniforme privind Contractul de Transport Internațional Feroviar al Mărfurilor (CIM - Apendice B la Convenție)

REGULAMENT

privind Transportul Internațional Feroviar al Mărfurilor Periculoase (RID - Apendice C la Convenție)

REGULI

uniforme privind Contractele de Utilizare a Vehiculelor în Trafic Internațional Feroviar (CUV - Apendice D la Convenție)

REGULI

uniforme privind Contractul de Utilizare a Infrastructurii în Traficul Internațional Feroviar (CUI - Anexa E la Convenție)

REGULI

uniforme privind Validarea Normelor Tehnice și Adoptarea Prescripțiilor Tehnice Uniforme Aplicabile Materialului Feroviar Destinat a fi Utilizat în Traficul Internațional (APTU - Apendice F la Convenție)

REGULI

uniforme privind Admiterea Tehnică a Materialului Feroviar Destinat a fi Utilizat în Trafic Internațional (ATMF - Apendice G la Convenție)